

Rehtori, juhlapuhuja, opiskelijaystävät, koko yliopistoyhteisö ja juhlaväki.

Onpa hienoa olla täällä avaamassa syyslukukautta yhdessä ja kasvatusten.

Dear rector, permanent secretary Lehtikainen, student friends, the whole university community and all of you celebrating today.

It is great to be here, opening the academic year together with all of you.

Olen pari viikkoa nauttinut yliopiston eloon heräilevistä käytävistä ja muistellut omaa fuksisyksyäni – eksymistä kampuksella, uudenlaisen opiskelun opettelua, uusia ystäviä ja tietynlaista huolettomuutta, kun ei tiennyt kaikesta kaikkea tai välttämättä edes vähästä mitään. Uuden edessä ja toisaalta epävarmana aikana yliopistoyhteisö tuo turvan tunnetta, tunnetta siitä, että jokin asia ainakin on varmaa. Tämä arjen osa. Luennot, kahvihetket kesken päivää opiskelukavereiden tai kollegojen kanssa, haalareiden kirjo pitkin kaupunkia.

During these last two weeks I have been enjoying the campus hallways that are slowly getting crowded as the semester begins. It has reminded me of my first fall here. Oh, how many times did I head to the wrong lecture hall. Though, those same times were full of learning new and finding new friends. The university opens the doors to the world and again, welcomes the world here. Where you want to meet the world is up to you – you might opt for the more familiar networks here at home or maybe in Europe, or maybe the University of Lapland opens your eyes to the Arctic.

Whether we are exploring, have been in Rovaniemi all our years or have just moved here a week ago, there is something new to all of us every fall. In a time where a lot might be unsure, the university community is here to bring us the feeling of safety and certainty.

Tuo tukipilari, jonka yliopistoyhteisö antaa, kannattelee myös osaltaan opiskelijan hyvinvointia. Ihanaa, että siihen voi taas nojata heti akateemisen vuoden alusta asti. Tulevan vuoden aikana pidetään eduskuntavaalit ja nyt on hyvä aika alkaa nostaa ääntään puolustaakseen opiskelijoita, sivistystä, tiedettä ja tutkimusta. Me tarvitsemme päätöksiä, jotka parantavat opiskelijoiden hyvinvointia ja opiskelukykyä.

Jo vuosien ajan opiskelijoiden hyvinvoinnin ja jaksamisen ongelmat ovat kasautuneet. Ei siis ole kyse vain viimeisten muutaman vuoden ilmiöstä. Meitä opiskelijoita väsyttää muun muassa huoli riittämättömästä toimeentulosta, liika kuormittuneisuus ja uupumus, väsymys, väsymys mielen terveyspalveluissa. Yliopiston kasvatustehtävän mukaisesti opiskelijoita kasvatetaan palvelemaan isänmaata ja ihmiskuntaa, ja mielestäni tähän lukeutuu myös yleinen ihmisenä kasvamisen ulottuvuus. Miten me saamme mahdollisuuden, tilaa ja aikaa, kasvaa rauhassa ihmisinä opiskeluvuosien ajan, jos joudumme kantamaan näin isoa taakkaa? Me opiskelijat ansaitsemme parempaa – vaaditaan sitä! Kaikki yhdessä. Meillä on siihen valta.

It is time for the Finnish parliamentary elections next spring and also time to defend students, education, science and research together. We need decisions that improve students' well-being and ability to study. In addition to struggling with well-being, there are other burdens on our shoulders, as well. Incoming international students carry the load of personal financial investments to be able to study. We worry about our peers fleeing violence and persecution, students at risk. Students deserve better – we can demand it, all of us together.

The safety that our community brings is very much needed and I am thrilled that we are able to enjoy it from the very beginning of this academic year. As the lectures bring us to each other at the university, we also start creating memories in unplanned moments. Those are the ones we look back

at, later on. Meeting people from countries you have lived in and bonding with them over sharing stories, throwing a backyard barbeque party, or just grabbing a coffee at the lecture break to chat with friends. I wish those kinds of moments to all of us – in the colorful fall, in the cold winter mornings and as the days get longer as summer arrives.

Niin – saamme tosiaan jälleen nojata yliopistoyhteisöön ja sille on suuri tarve. Paitsi että opintojaksot ja lounaat kampuksen ravintoloissa tuovat meitä yhteen, yliopistovuosiin kuuluu paljon muitakin asioita, joita ennemmin muistelemme ja ylipäättään muistamme. Kun mietin fuksivuottani, en ensimmäisenä muista johdantokurssien luennoitsijoita. Muistan ensimmäisen vuosikurssikaverin, jolle puhuin. ”Siekikö oot Rovaniemeltä?” se alkoi. Muistan hienon palautteen ensimmäisestä esseestäni ja sen onnistumisen tunteen – ehkä minusta onkin tähän. Siitä pari vuotta eteenpäin, vuonna 2020, muistan vuoteni oman ainejärjestöni puheenjohtajana, luovimassa hallitusta eteenpäin tulipalosta toiseen. Opettelin, miten edunvalvontatehtävissä kritisoidaan rakentavasti, miten pidetään kiinni sinnikkydestä, miten edustetaan tapaamisissa.

Muistan lukuisat kerrat Rovaniemen yöelämässä, kun olen törmännyt puolittuihin opiskelijoihin ja tervehtinyt heitä halaten, kysellen kuulumisia. Muistan luentotauoilla kampuksen toisesta päästä haetut kahvit, joiden yhteydessä on jaloiteltu ja jatkettu opiskellun pohdintaa tai höpötetty niitä näitä. Muistan ne kerrat, kun yliopiston työntekijä on minulta kysynyt, miten minä oikeasti jaksan.

Yksi vuosi yliopistossa opettaa siis paljon muutakin kuin mitä suunnitelmassa lukee. Se tarkoittaa paitsi uuden oppimista, myös yhteisiä hetkiä, kipuilua, sattumia, jonkin löytämistä. Lapin yliopistossa se tarkoittaa myös aamupakkasessa kampukselle kipittämistä, opiskelijan ja henkilökunnan välillä vaihdettuja hymyjä käytävillä, kellarin ainejärjestötiloissa laulettuja sitsilauluja, yhteistä kehittämistä ja keskustelua. Kylmästä ulkoilmasta huolimatta lämmintä, kodikasta yhteisöä.

Tällaisia isoja ja pieniä hetkiä toivon taas jokaiselle opiskelijalle, ja itse asiassa aivan jokaiselle meistä.

Aivan erinomaista uutta akateemista lukuvuotta kaikille.

Enjoy the new academic year.